Lietas arhīva Nr. K29-0218-19/14
ECLI:LV:RLPT:2019:0212.11089031318.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. JANĒVIČA
ar sekretāri V. MIĻŪNU
tulci V. SONDORI
piedaloties prokurorei I. STRAUTMANEI- ZĀLĪTEI
advokātei I. KRASTIŅAI

2019.gada 12. februārī
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10
krimināllietu
/pers. A/ , personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116. panta.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību) šādos apstākļos:

2018.gada 26. februārī izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz plkst. 15.29, /pers. A/ dzīvoklī /adrese/, sadzīviska konflikta laikā ar /pers. B/ un dusmu vadīts, apzinoties savu prettiesisko darbību kaitīgumu un paredzot, ka viņa prettiesisko darbību rezultātā var iestāties /pers. B/ nāve, ar nazi vienu reizi tīši iedūra /pers. B/ kakla kreisajā pusē, pēc kā apzināti pieļāva /pers. B/ nāves iestāšanos.

/pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: caurejoša durti griezta brūce kakla kreisā pusē, kas atrodas 144 cm attālumā no pēdu apakšējām virsmām, tai atbilstošais ievainojuma kanāls iet caur ādu, zemādu, līdz kreisās puses lielajam galvas grozītājmuskulim, iziet tam cauri, tālāk ieiet dziļumā un bojā kreisās puses iekšējo miega artēriju un izbeidzas kakla mīkstajos audos. Iepriekš minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem un ir tiešā cēloņsakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ saprata celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā, **atzina daļēji,** cietušās kaitējuma kompensāciju neatzina.

Tiesas izmeklēšanas laikā, ņemot vērā kriminālprocesā iesaistīto personu tiesā sniegtās liecības, kā arī tās liecības, kas tika nolasītas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, balstoties uz kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā savāktajiem un nostiprinātajiem pierādījumiem, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesas ieskatā ir gūta pārliecība par to, ka /pers. A/ ir izdarījis /pers. B/ tīšu prettiesisku nonāvēšanu apsūdzībā norādītajos apstākļos, un minētās /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 116. panta.

Paužot savu attieksmi pret apsūdzību, /pers. A/ savu vainu inkriminētajā nodarījumā atzina daļēji, kopumā notikušo nenoliedzot, taču neatzina atsevišķus apsūdzībā norādītos apstākļus. /pers. A/ tiesas izmeklēšanas laikā, sniedzot liecības par notikušā apstākļiem, norādīja, ka viņš dzīvoja dzīvoklī /adrese/. 2018. gada 26. februārī atceras, ka atradies ar nonāvēto /pers. B/, citas personas esam dzīvoklī neatceras. Liecināja, ka ir izcēlies liels strīds. Strīda gaitā ir gatavojis maizītes un tai pat laikā konfliktējis ar nonāvēto /pers. B/. Atrodoties istabā pie galda, viņam gatavojot maizītes, rokā atradies nazis, taču ieraudzījis nazi rokā arī /pers. B/, kuru, kā viņam likās, /pers. B/ ir gatava izmantot attiecībā pret viņu. Tajā brīdī ir izdarījis sitienu /pers. B/ ar savā labajā rokā esošo nazi pa /pers. B/ kakla kreiso pusi. Liecināja, ka /pers. B/ rokā turpināja atrasties nazis, kuru viņš, pēc sitiena ar nazi izdarīšanas, paņēma no viņas, vienlaikus paņemot arī savu nazi un uzsmērēto maizīti, aizgājis uz virtuvi dzert tēju. Kur licis abus nažus, precīzi pateikt nespēja. Norādīja, ka ir atradies aptuveni 2 -3 promiļu lielā alkohola reibumā, kas priekš viņa neesot daudz, bet atzina, ka bija dzēris. Asinis nekur pēc izdarītā naža sitiena pa /pers. B/ kaklu neredzēja. Atzina, ka nazis viņa rokā bija un ar to iesita /pers. B/, taču norādīja, ka tas neesot bijis tīši.

Tiesa, ievērojot sniegto liecību nekonsekvenci un atšķirības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu, nolasīja apsūdzētā /pers. A/ izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Būdams nopratināts kā aizturētā persona tūlīt pēc notikušā 2018. gada 26. februārī, liecināja, ka ilgstoši lietoja alkoholiskos dzērienus ar /pers. B/. Pie viņiem ciemos ir atbraucis paziņa /pers. C/, ar kuru visi kopā turpinājuši lietot alkoholu. Slikti atceras notikumu hronoloģiju, jo ilgstoši lieto stipros alkoholiskos dzērienus. /pers. B/ ir provocējusi strīdus ar /pers. A/, taču abi kopā turpināja lietot alkoholiskos dzērienus, savukārt /pers. C/ pa to laiku gulēja. Strīda laikā /pers. A/ paņēma nazi, kas atradies istabā uz galda un tika atnests no virtuves siera sagriešanai, un vienā brīdī, kad /pers. B/ gribēja /pers. A/ iesist pa seju, iedūra viņai ar nazi. Nazi turēja labajā rokā un iedūra /pers. B/ no sāniem kreisajā pusē kaut kur zem auss. Iedurot ar nazi /pers. B/, viņš to izvilka no viņas kakla un uzreiz izmeta, taču neatceras kur. Pēc dūriena izdarīšanas /pers. B/ atsēdās krēslā, bet viņš ir devies uz virtuvi uzsmēķēt. Uzsmēķējis un padzēris tēju, atgriezās istabā, ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ istabā uz grīdas, bet nepievērsa tam uzmanību un pats apgūlās dīvānā, kur aizmiga. Kad pamodās, ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ uz grīdas, piegāja pie viņas un ieraudzīja, ka no naža dūriena brūces pulsējot tek asinis. Izsauca medicīnisko palīdzību. (1. sējums lietas lapa 99-103).

Būdams nopratināts kā aizdomās turētais 2018. gada 28.februārī, liecināja, ka uztur iepriekšējās liecības, un norādīja, ka alkohola daudzuma dēļ var sajaukt datumus un laikus, tādēļ nevar precīzi pateikt, kad atbrauca /pers. C/. Vairāk neko papildināt nevēlējās, jo neko konkrētāk par lietas apstākļiem neatceras. (1. sējums lietas lapa 105-106).

2018. gada 28.februārī , veicot liecību pārbaudi uz vietas, /pers. A/ norādīja, ka dzīvoklī istabā atradās ar /pers. B/, neviena cita persona dzīvoklī nebija, jo /pers. C/ bija aizbraucis prom. /pers. A/ istabā smērēja ar nazi maizītes, /pers. B/ visu dienu strīdējās ar viņu, strīda laikā ievēroja /pers. B/ rokā lielo nazi, nobijās un ar vienu roku iesita viņai kakla rajonā. Pēc tā /pers. B/ apsēdās, bet viņš devās dzert tēju uz virtuvi. Pēc apmēram 8 minūtēm atnāca un apsēdās uz dīvāna un ieraudzīja, ka /pers. B/ ir noslīdējusi no krēsla, un uzreiz devās saukt medicīnisko palīdzību. (1. sējums lietas lapa 109).

Analizējot visas apsūdzētā sniegtās liecības, norādāms, ka apsūdzētais, dodot liecības, nav līdz galam atklāts, sniegtās liecības ir diezgan haotiskas, mainīgas, un drīzāk vērtējamas kā dažādu versiju izdomāšana par notikušo , nolūkā izvairīties no atbildības. Vēlāk sniegtajās liecībās tiek norādīti arvien jauni apstākļi, kas netika norādīti uzreiz pēc aizturēšanas sniegtajās liecībās, kas faktiski norāda uz to, ka apsūdzētais jaunos apstākļus savās liecībās norāda jau paspējis apdomāt sniegto liecību saturu un izdevīgumu sev par labu.

/pers. A/ inkriminētā nozieguma izdarīšanu apstiprina tiesas izmeklēšanas laikā uzklausītās liecinieku liecības, proti:

Liecinieks /pers. C/ liecināja , ka 2018. gada 26. februārī ir atradies dzīvoklī /adrese/. Šajā dzīvoklī pirms 26.02.2018. ir atradies jau aptuveni nedēļu, atbraucis pie saviem paziņām apsūdzētā /pers. A/ un nonāvētās /pers. B/, visi lietojuši alkoholu katru dienu. Par nonāvētās /pers. B/ un apsūdzētā /pers. A/ attiecībām liecināja, ka reizēm ir bijuši konflikti un skandāli, pārsvarā dēļ pārtikas, taču konflikti bijuši mutiski un fizisku ietekmēšanu nav redzējis. Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā – 2018. gada 26.februārī, ir kopīgi lietojis alkoholu ar apsūdzēto un nonāvēto /pers. B/. Kādā brīdī ir devies gulēt. Jau būdams nomodā, dzirdēja, ka starp /pers. A/ un /pers. B/ ir izcēlies konflikts par pārtikas lietošanu, taču īsti notiekošo istabā nav redzējis, jo gulējis ar seju spilvenā un notiekošo dzirdējis tikai pusmiegā. Kad bija pavisam pamodies, ir devies uz tualeti un vēlāk uz virtuvi uzsmēķēt un istabā to brīdi nav atgriezies. Laikā, kad atradās virtuvē, /pers. A/ ir ienācis virtuvē, kaut ko pie galda darījis un devās atpakaļ uz istabu. Jau atgriezies virtuvē, kur atradās liecinieks, paziņojis, ka ir nogalinājis /pers. B/. Kad /pers. A/ ir ienācis virtuvē, viņa rokās neko – nekādus priekšmetus nav redzējis. Pēc tā /pers. C/ ir iegājis istabā, ieraudzījis, ka /pers. B/ guļ uz grīdas, apkārt neko nav redzējis, asinis nav ievērojis, jo istabā bija patumšs. Nekādus priekšmetus istabā arī nav redzējis. No istabas atnākot uz virtuvi, teicis /pers. A/, ka jāizsauc medicīniskā palīdzība. Pēc notikušā /pers. A/ uzvedība likās vienaldzīga, lieciniekam nelikās, ka /pers. A/ jutās vainīgs par notikušo. Liecinieks /pers. C/ norādīja, ka saprata, kāpēc /pers. A/ nonāvēja /pers. B/, paskaidrojot, ka par cik /pers. B/ bieži konfliktēja, /pers. A/ tas bija apnicis.

Minētās liecinieka /pers. C/ liecības apstiprinās ar citiem krimināllietas materiāliem un tajos esošajiem pierādījumiem un neatbilst apsūdzētā /pers. A/ liecinātajam tiesas sēdē, taču apliecina, ka /pers. A/ sākotnēji aizturētā procesuālajā statusā sniegtajās liecības apsūdzētais bija norādījis patiesākas ziņas, jo norādīja uz /pers. C/ atrašanos dzīvoklī /pers. B/ nonāvēšanas laikā.

Tiesas sēdē lieciniekа /pers. D/ liecināja, ka dzīvo kaimiņu dzīvoklī, attālums starp dzīvokļiem ir aptuveni 30 metri, starpā ir vēl divi dzīvokļi. Par notikušo 2018. gada 26. februārī, kad tika nonāvēta /pers. B/, viņam paziņoja policijas darbinieki. Šajā dienā dienas laikā bija iegājis pie /pers. A/ dzīvoklī pēc gludekļa un redzēja, ka visi atrodas alkohola reibumā. Istabā redzējis trešo personu, kas ir gulējusi gultā, taču to nav atpazinis. Šajā dienā /pers. A/ dzīvoklī viss likās mierīgi, bija klusums, taču personas bijušas dzērušas. Vienu brīdi bija izgājis ārpus mājām, taču tad atgriezies un aptuveni 2 – 2,5 stundas gatavojis ēst, līdz ar to bijis mājās. Nekādus skaļus strīdus no /pers. A/ dzīvokļa nav dzirdējis, ja tādi būtu bijuši, tad tie būtu dzirdami, jo tā kā dzīvojamā māja ir mazģimeņu ēka, tad visu notiekošo ļoti labi var dzirdēt.

Ar minētajām liecinieka /pers. D/ liecībām apstiprinās tas, ka /pers. A/ dzīvoklī 2018. gada 26. februārī kopumā bija trīs personas– mirusī /pers. B/, /pers. A/ un kāda trešā persona, kura gulējusi un kuru liecinieks nav atpazinis. Izmeklēšanas laikā noskaidrots, ka trešā persona dzīvoklī bija liecinieks /pers. C/, kura esamību dzīvoklī /pers. B/ nonāvēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ liecinot tiesas izmeklēšanas laikā noliedza.

/pers. A/ inkriminētā nozieguma izdarīšanu apstiprina tiesas izmeklēšanas laikā Kriminālprocesa likum 501.panta 4.punta kārtībā nolasītās cietušās /pers. E/ un lieciniekа /pers. F/ pirmstiesas procesa laikā sniegtās liecības, proti:

Cietusī /pers. E/ liecināja, ka māti pēdējo reizi redzējusi 25.02.2018. dzīvoklī /adrese/. Dzīvoklī māte /pers. B/ dzīvoja kopā ar /pers. A/ un /pers. F/. Mātei /pers. B/ ar /pers. A/ bieži bija konflikti, /pers. A/ viņai ir licis savākt savas mantas, izsakot draudus, ka nogalinās, ja neizvāksies, taču tam neviens neesot pievērsis uzmanību, jo tas ir bijis alkohola reibuma stāvoklī. Pēdējo reizi ar māti runāja pa telefonu tieši 26.02.2018. ap pulksten 14.00 un viss bija kārtībā, māte izklausījās priecīga un vēlāk jau uz telefona zvaniem neatbildēja. Ap pulksten 16.30 viņai piezvanījis viņas tēvs un paziņojis, ka /pers. A/ ir nogalinājis viņas māti. Par to, kas notika dzīvoklī, viņai nav zināms. (1. sējums lietas lapa 36-39).

Liecinieks /pers. F/ liecināja, ka ir /pers. B/ civilvīrs un dzīvojuši pie /pers. B/ bijušā vīra /pers. A/ aptuveno pēdējos 2 gadus. Pārsvarā kamēr viņš ir atradies darbā, tad /pers. A/ un /pers. B/ kopīgi lietojuši alkoholu. Liecināja, ka 2018. gada 23. februārī pie viņiem ciemos ir atbraucis /pers. C/ un visi kopīgi lietojuši alkoholu. Vēlāk /pers. F/ devās no dzīvokļa prom, mājās palika /pers. B/, /pers. A/ un /pers. C/. 2018. gada 26. februārī ir atradies darbā, ap pusdienas laiku ir zvanījis /pers. B/ un pēc sarunas sapratis, ka dzīvoklī visi joprojām lieto alkoholu, līdz ar to nolēmis uz dzīvokli pēc darba nebraukt. Kas notika 2018.gada 26.februārī īsti nezina, taču no kaimiņiem uzzinājis, ka /pers. A/ ir kaklā nodūris /pers. B/. Liecināja, ka lietojot alkoholu /pers. A/ ar /pers. B/ mēdza konfliktēt par sadzīves tēmām, taču visi konflikti ir bijuši mutiski, bez fiziskā spēka pielietošanas. (1. sējums lietas lapa 45).

/pers. A/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā, izdarīšanā ir pierādīta ar šādiem rakstveida pierādījumiem:

- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas telefonogrammā, neatliekamās medicīniskās palīdzības pavadlapā un neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskajā kartē, kur kopumā šajos dokumentos ir norādītas ziņas par medicīniskās palīdzības ierašanos, laiks, cikos tā ieradusies, kas tika konstatēts dzīvoklī /adrese/, proti, ka ir konstatēts /pers. B/ līķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm (1. sējums lietas lapa 2);

- ar 26.02.2018. notikuma vietas apskates laikā, klātpievienotajā shēmā un fototabulās fiksētām ziņām, kur nepārprotami redzams, ka dzīvokļa istabas vidus daļā konstatēts /pers. B/ līķis ar, uz paklāja un grīdas pie līķa vairāki sarkanbrūnas krāsas traipi, kas līdzinās asinīm. Zem līķa muguras atrasts un izņemts virtuves nazis ar melnu spalu, aptraipīts ar asinīm. Arī fototabulās redzams, ka /pers. B/ līķa izvietojums istabā un zem līķa atrastais un izņemtais nazis. Minētais ir pretrunā ar apsūdzētā /pers. A/ liecībā… Tāpat redzams istabā esošais galds, uz kura atrodas tikai izsmēķi un krūzes, un nekas neliecina par to, ka istabā uz galda tika gatavotas maizītes. Arī virtuvē vizuāli pēc fototabulās fiksētā uz galda neatrodas pārtikas produkti, kas liecinātu par maizīšu gatavošanu, kā to savās liecībās norādīja apsūdzētais (1. sējums lietas lapa 10-22);

- ar 12.04.2018. Eksperta atzinumu Nr. 250 un tajā norādītās ziņas par /pers. B/ nodarītajiem miesas bojājumiem un to, ka durti grieztā brūce ir nodarīta ar duroši griezošu naža veida priekšmetu, kuram bija asmens ar smaili, asa griezoša mala un taisnstūrveida formas aptuveni 1mm plata muguriņa ar šķautnēm. No brūču pamatgriezuma garuma var secināt, ka naža asmens platums maksimālā iegremdējuma līmenī bija 15 +/- 3 mm. (1. sējums lietas lapa 30-31);

- ar /pers. B/ izņemtā apģērba apskates protokolā fiksēto un izņemtā palaga apskates protokolā fiksēto. (1. sējums lietas lapa 32;35);

- ar /pers. C/ aizturēšanas protokolā norādītajām ziņām, no kurām izriet, ka /pers. C/ ir aizturēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā, vienlaikus kopā ar apsūdzēto /pers. A/. (1. sējums lietas lapa 46);

- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas paša /pers. A/ aizturēšanas protokolā, kur norādītas ziņas par /pers. A/ aizturēšanu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā un aizturēšanas laiks. (1. sējums lietas lapa 49);

- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas /pers. A/ izņemto mantu sarakstā, kā arī ziņām par faktiem, kas fiksētas pārbaudes protokolā par /pers. A/

konstatēto alkohola koncentrāciju izelpā (1. sējums lietas lapa 50-51);

- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas /pers. C/ un /pers. A/ drēbju un apavu izņemšanas protokolos, to pielikumiem, eksperta darba protokolu – attiecīgi šo apģērbu kriminālistisko izpēti, kuras laikā uz /pers. C/ drēbēm netika konstatēts nonāvētās /pers. B/ DNS, savukārt uz /pers. A/ apģērba un apaviem tika konstatēts nonāvētās /pers. B/ DNS (atzinums 13.04.2018) (1. sējums lietas lapa 54; 56-58);

- ar notikuma vietas apskates laikā izņemto nazi, kas atradās un tika izņemts zem līķa, tā apskates laikā un fototabulās fiksēto un naža kriminālistisko izpēti, kuras laikā uz naža tika konstatētas /pers. B/ asinis, līdz ar ko tika identificēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīks. (1. sējums lietas lapa 119-123).

Ievērojot visu minēto, /pers. A/ vaina šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās gan ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, liecinošo personu liecībām, gan ar tiesas izmeklēšanas laikā nolasītajām liecībām, kas tika sniegtas pirmstiesas procesa laikā, tāpat arī norādītajiem rakstveida pierādījumiem, un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Ievērojot visu norādīto, tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ tiesas sēdē sniegtās liecības nav apstiprinājušās ar lietā noskaidrotajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem un apsūdzētā paskaidrojumus un liecības var vērtēt kā ticamas tikai tādā apjomā, ciktāl tās apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Kopumā vērtējot apsūdzētā izvēlēto aizstāvības pozīciju, atzīstams, ka tā visdrīzāk ir vēlme raksturot noziedzīgā nodarījuma apstākļus viņam labvēlīgākā aspektā.

Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir cilvēka dzīvība un slepkavība ir prettiesiska citas personas nonāvēšana.

Valsts aizsargā personas dzīvību un lai kādi arī būtu apkārtējie vai sadzīves apstākļi, nevienai personai nav tiesību atņemt otrai personai dzīvību.

Izvērtējot visus prokurora iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst , ka visi norādītie pierādījumi par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem ir savstarpēji saistīti, tie papildina viens otru un tajos nav konstatējamas pretrunas, kuras vajadzētu novērst.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129.pantu atzīst, ka visi lietā esošie pierādījumi, uz kuriem tiesa pamatojas, ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu.

Vienlaikus tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu secina, ka visas šajā kriminālprocesa gaitā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nerodas šaubas par tām.

Tiesa ievēro Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikto pienākumu izvērtēt pierādījumu ticamību, jo visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus ir novērtējusi to kopumā un savstarpējā sakarībā, nedodot nevienam pierādījumam iepriekš noteiktu augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā noteikto kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulēšanā. No minētā jāsecina, ka pierādījumi ir atzīstami par pietiekamiem, ja iztiesājot krimināllietu, izslēdzot visas saprātīgas šaubas, tiek konstatēti visi pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi, t.i. apstākļi, kādi norādīti apsūdzībā.

Tiesai nav radušas saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 116. panta. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ noziedzīgās darbības ir kvalificētas pareizi, konstatēts, ka apsūdzētais izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību). Lietā ir taisāms notiesājošs spriedums un apsūdzētajam ir nosakāms sods Krimināllikuma 116 .panta sankcijā paredzētā apjomā .

Nosakot soda veidu , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 2. daļu , tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu , apsūdzētā personību.

Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 3. daļu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, iepriekš tiesāts, sodāmība dzēsta (1. sējums lietas lapa 262-263). no apsūdzētā vārdiem noskaidrots, ka viņam ir vidējā izglītība, neprecējies, apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, taču nosaukt viņu vecumu precīzi nevarēja, jo neatceras, algotu darbu nestrādā, faktiskā un deklarētā dzīves vieta ir /adrese/.

No lietas materiālos esošās ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr. 02.02-04/309/2018 redzams, ka /pers. A/ nozieguma laikā ar psihisku slimību nav slimojis, taču ir bijuši citi psihiski traucējumi- alkohola atkarība. Nozieguma izdarīšanas laikā spēja pilnīgi saprast savu darbību un to vadīt (1. sējums lietas lapa 164-167).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu , /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus, tiesa nav konstatējusi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1. daļas 12. un 15. punktu, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē un tas izdarīts pret bijušo laulāto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 116 .panta , atzīstams par sevišķi smagu noziegumu.

Nosakot soda mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta 2. daļas nosacījumiem, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību , atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas .

Tiesa, nosakot sodu ņem vērā Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Augstākās Tiesas Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1. jūlija kopsapulcē apstiprinātais Sodu piemērošanas prakses apkopojums, kurā norādīts, lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kriminālsodam ir jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adoptāciju un resocializāciju. Piemērojot sodu, svarīgi motivēt personu iegūt izglītību, profesiju, sagatavoties dzīvei sabiedrībā, jāpalīdz likumpārkāpējam saprast savas problēmas, parādīt viņam, ka viņš ir spējīgs pats tikt galā ar tām , nenodarīdams kaitējumu citām personām. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama , lai persona atteiktos no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Krimināltiesiskajai represijai ir jābūt individualizētai.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ tiesāts 1995.gadā par zādzības izdarīšanu, sodāmība dzēsta, savu vainu atzīst daļēji, izdarīts sevišķi smags noziegums, kas vērsts pret cilvēka veselību un dzīvību. Tiesa ņem vērā iestājušās sekas, kas ir neatgriezeniskas, proti, personas nāve . Nonāvēšanas tiešais objekts ir cilvēka dzīvība, kas ir ar likumu aizsargātā cilvēka dzīvības interese. Līdz ar to apsūdzētā nodarījums un ar to radītās sekas ir vērtējamas kā īpaši kaitīgas un bīstamas. Ievērojot minēto, tiesa pievienojas prokurora viedoklim, ka /pers. A/ ir nosakāms brīvības atņemšanas sods , kas nav pietuvināts minimālajai robežai un nosakāms arī papildsods- probācijas uzraudzība, kas pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas liks personai pašai mainīt to personu loku, attieksmi un dzīves viedu, kas, iespējams apsūdzēto nav atturējusi no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas narkotiku nelikumīgas aprites sfērā līdz šim, tādējādi galarezultātā, iespējams, mainot gan konkrētas personas dzīves veidu, gan attīstot tās tiesisko apziņu.

Tiesa atzīst, ka ievērojot apsūdzētā personības īpatnības, noteiktais brīvības atņemšanas sods uz noteiktu laiku ne tikai pasargā sabiedrību no noziedzīgu nodarījumu izdarījušas personas, bet arī pasargā un attur pašu personu uz noteiktu laiku no tai nelabvēlīgas sabiedrības un disciplinē.

Tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi tam, ka /pers. A/ sava veselības stāvokļa dēļ nevar izciests brīvības atņemšanas sodu. Uz tādiem nenorādīja ne aizstāvis, ne pats apsūdzētais.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi un ir konstatēti divi pastiprinoši apstākļi.

Krimināprocesā cietusī /pers. E/ pieteica morālo kompensāciju 15 000 *euro* apmērā.

Krimināprocesa likuma 22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai un savukārt Krimināprocesa likuma 351.panta 4.-1 daļa nosaka, ka kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Tiesa, izvērtējot iesniegto cietušās kaitējuma kompensāciju , secina, ka cietušās pieprasītās kompensācijas apmērs ir nesamērīgs un neatbilstošs Krimināprocesa likuma prasībām.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 350.panta pirmajai daļai kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Morālās kompensācijas apmērs ir tikai jānorāda.

Krimināprocesa likuma 352.pantā noteikti kritēriji, kurus izvērtējot, tiesa nosaka atbilstoši kompensācijas apmēru gan attiecībā uz materiālo, gan morālo kaitējumu. No šā panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā:

1) radīto mantisko zaudējumu apmēru;

2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;

3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;

4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;

5) psihiskas traumas.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts ir izsvēris, ka nevienam no šiem kritērijiem nav lielāka prioritāte, tie vērtējami kopsakarā viens ar otru.

Nav strīda par to, ka /pers. A/ noziedzīgo darbību rezultātā cietušajai ir nodarīts morāls kaitējums, sagādāja fiziskas un garīgas ciešanas.

Lemjot par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai morālo kaitējumu (LR AT Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 4. februāra lēmums lietā SKK-8/2010, 2012.gada 18. septembra lēmums lietā Nr. SKK-406.2012 un 2013.gada 31. janvāra lēmums lietā Nr. SKK-47/2013.)

Bez tam, LR AT 2010./ 2011. gada tiesu prakses apkopojuma „ Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā" 3. pielikumā ir noteikts, ka „ ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību , virs speciālajos likumos paredzētajām summām tiesas varētu piedzīt šādas morālā kaitējuma summas par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem" norādīts, ka par Krimināllikuma 117.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu tiesu praksē varētu piespriest morālā kaitējuma kompensāciju robežās no Ls 5 000 līdz Ls 7 000 (7114,40 *euro* līdz 9960,10 *euro)*.

Tiesa, ievērojot izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, tā sabiedrisko bīstamību, cietušajai nodarītās fiziskās un garīgās ciešanas, radīto psiholoģisko traumu , neatgriezeniskās sekas, kādas ir radījusi tuva cilvēka nāve, morālā aizskāruma dziļumu, atzīst par taisnīgu un samērīgu noteikt morālo kaitējumu 9960,10 apmērā. Tiesa ņem vērā arī izmaksāto Juridiskās palīdzības administrācijas valsts kompensāciju , kā morālo kompensāciju. Šāda prasība ir noteikta Eiropas konvencijās par kompensācijas piešķiršanu vardarbīgu noziegumu upuriem 9. pantā, ka, lai izvairītos no divkāršas kompensācijas , valsts vai attiecīga iestāde var atskaitīt no piešķirtās kompensācijas vai atprasīt no personas, kam izmaksājam kompensācija, jebkuru naudas līdzekļu summu, kas saistībā ar ievainojumu vai nāvi saņemta no vainīgās personas, sociālās apdrošināšanas vai apdrošināšanas vai no jebkura avota.

Ievērojot minēto, tiesa, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ņem vērā to, apstākli, ka cietušajai valsts ir izmaksājusi morālā kaitējuma kompensāciju attiecīgi 2150 *euro* apmērā.

Ar Juridiskās palīdzības administrācijas lēmumu cietušajai /pers. E/ izmaksāta valsts kompensācija 2150 *euro* apmērā (1. sējums lietas lapa 196-198) . Juridiskās palīdzības administrācija ir lūgusi prokuroru izmantot Krimināprocesa likuma 456. panta trešajā daļā noteiktās tiesības pieteikt un uzturēt pieteikumu par kompensācijas piedziņu valsts interesēs. Valsts apsūdzības uzturētāja tiesas sēdē arī lūdza piedzīt valsts labā no apsūdzētā /pers. A/ valsts izmaksāto kompensāciju 2150 *euro* apmērā. Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.1 panta 2. punktā noteikts, ka pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju ir noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu, vai pret kuru krimināprocess izbeigts personu nereabilitējošu apstākļu dēļ. Līdz ar to tiesa atzīst, ka no /pers. A/ valsts labā ir piedzenama kompensācija, kura tika šajā krimināprocesā izmaksāta cietušajai.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, procesuālos izdevumus valsts labā piedzen no notiesātajām personām. Pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesā kā apsūdzētā aizstāvji piedalījās zvērināti advokāti , kuriem no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība, kura savukārt ir piedzenama no apsūdzētā, nosakot labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanas dienas. Tiesa nekonstatēt Krimināprocesa likuma 368.panta 4. daļā noteiktos priekšnoteikumus , kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā.

Šajā krimināprocesā apsūdzētājam kā drošības līdzeklis noteiks apcietinājums, kas ir atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanas dienai.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240.panta pirmās daļas pirmā punkta noteikumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Krimināprocesa likuma 511., 512., 528., 529., 530. pantiem, tiesa

N O S P R I E D A :

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2019.gada 12. februāra un , saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt atrašanos aizturēšanā no 2018.gada 26. februāra līdz 2018.gada 28. februārim un apcietinājumā pavadīto laiku no 2018.gada 28. februāra līdz sprieduma spēkā stāšanas dienai.

Drošības līdzekli- apcietinājumu- atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Piedzīt no /pers. A/ , personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/ morālā kaitējuma kompensāciju 7810 *euro* (septiņi tūkstoši astoņi simti desmit *euro*).

Piedzīt no /pers. A/ , personas kods /personas kods/, par labu valstij 2150 *euro* (divi tūkstoši viens simts piecdesmit *euro*), ko izmaksāja Juridiskās palīdzības administrācija, iemaksu veicot sekojošā kontā: Saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, saņēmējs: Valsts kase, BIXC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: Valsts kompensācijas summas izmaksa.

Piedzīt no /pers. A/ , personas kods /personas kods/, procesuālos izdevumus par aizstāvja piedalīšanos pirmstiesas un tiesas procesā valsts labā 670 *euro* (seši simti septiņdesmit *euro*), iemaksu veicot sekojošā kontā: Valsts kase BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300 , nosakot labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas. Maksājuma kvīti iesniegt Rīgas

pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 105. kabinetā.

Lietiskos pierādījumus- nazi, palagu, /pers. B/ drēbes; /pers. A/ drēbes -kreiso puszābaku, bikses, džemperi; /pers. A/ abu rokas plaukstu nomazgājumus; /pers. A/ asins (COPAN); /pers. C/ asins paraugus- iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2019.gada 11. marts un tā pieejamības datums ir 2019.gada 12. marts.

Tiesnese I.Janēviča